

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ПРИВАТНИЙ ВИЩИЙ НАВЧАЛЬНИЙ ЗАКЛАД
«МЕДИКО-ПРИРОДНИЧИЙ УНІВЕРСИТЕТ»

Кафедра «МЕДСЕСТРИНСТВО»

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ
Медсестринство в дерматології та венерології

Ступінь вищої освіти «магістр»
Галузь знань: 22 «Охорона здоров'я»
Спеціальність: 223 «Медсестринство»
Освітня програма «Медсестринство»

Миколаїв 2023

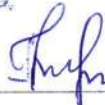
Робоча програма навчальної дисципліни «Медсестринство в дерматології та венерології» для здобувачів ступеня вищої освіти «магістр».

За спеціальністю 223 «Медсестринство»

Розробник: Зюзін В.О. - професор

Робочу програму затверджено на засіданні кафедри медсестринства

Протокол № 2 від 26.04.2023р.

Завідувач кафедри медсестринства Габрель Р.Т.

Робочу програму погоджено Вченою радою університету

Протокол № 3 від 28.04.2023р.

Голова Вченої ради Михайло ВОЛКОВ

1. Опис навчальної дисципліни

Найменування показників	Галузь знань, спеціальність, ступінь вищої освіти	Характеристика навчальної дисципліни	
		очна форма навчання	заочна форма навчання
Кількість кредитів – 3	Галузь знань 22 «Охорона здоров'я»	Цикл вибірових дисциплін	
Мова викладання – Українська мова	Спеціальність: 223 «Медсестринство»	Рік підготовки:	
Загальна кількість годин - 90		2-й	
		Семестр	
		3-й	
Тижневих годин для форм навчання: ОФН – 3 год.	Другий магістерський рівень	Лекції	
		12 год.	
		Семінарські, практичні	
		24год.	
		Лабораторні	
		- год.	
Самостійна робота			
54 год.			
Вид контролю: іспит			

Примітка.

Співвідношення кількості годин аудиторних занять до самостійної роботи становить:

для очної форми навчання – 90 год.: 36 год. – аудиторні заняття, 54год. – самостійна робота (47 % до 53 %).

2. Мета та завдання навчальної дисципліни

Мета: формування у магістрів системних медичних знань, вмінь та навичок визначення етіологічних та патогенетичних факторів появи й подальшого клінічного перебігу найпоширених шкірних і венеричних захворювань, методології обстеження дерматовенерологічного пацієнта, призначення лабораторних та/або інструментальних обстежень, врахування психологічного стану пацієнтів з поширеним ураженням шкіри, що супроводжується свербіжем та деонтологічні аспекти і морально-етичні принципи ведення хворих зі шкірними та венеричними захворюваннями.

Завданнями вивчення є:

- набуття навичок і вмінь загального обстеження дерматовенерологічного хворого (огляд, оцінка змін шкіри, визначення проліферативних, ексудативних, порожнинних і безпорожнинних, природжених і набутих первинних та вторинних морфологічних елементів, мономорфності та поліморфності висипки, пальпація, перкусія, поскрібування, визначення дерматографізму, здійснення діаскопії, йодної проби Бальцера, симптомів Нікольського, Мещерського, інструментальні дослідження);
- набуття практичних навичок для діагностики та диференційної діагностики при найпоширених захворюваннях шкіри, слизової оболонки рота та захворювань що передаються переважно статевим шляхом;
- набуття вмінь організації консультацій лікарів-фахівців для встановлення остаточного діагнозу;
- засвоєння сучасних методів терапії і профілактики шкірних та венеричних хвороб;
- набуття практичних навичок щодо забору для лабораторного дослідження необхідного біоматеріалу (луски, нігті, гній, серум, кров тощо) і вміння їх правильної інтерпретації;
- набуття навичок і вмінь надання невідкладної допомоги при непритомності, шоку, алергічних реакціях; направлення хворих до спеціального лікувально-профілактичного закладу;
- набуття навичок застосування примочок, паст аерозолів, лосьйонів та ін.
- набуття навичок і вмінь оформлення медичної документації – амбулаторних карт хворого;
- формування морально-етичних та деонтологічних якостей при професійному спілкуванні з хворим.

У результаті вивчення курсу здобувач оволодіває такими компетентностями:

інтегральна компетентність:

ІК Здатність розв'язувати комплексні проблеми в галузі дослідницькоінноваційної та професійної медичної діяльності, проводити оригінальне наукове дослідження в галузі охорони здоров'я на основі глибокого переосмислення наявних та створення нових цілісних теоретичних

або практичних знань та/або професійної практики з наступною інтеграцією у світовий науковий простір через друковані праці.

загальні компетентності:

ЗК-1 Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.

ЗК-2 Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.

ЗК-3 Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях

ЗК-4 Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності

ЗК-5 Здатність до адаптації та дії в новій ситуації

ЗК-6 Здатність ухвалювати обґрунтовані рішення.

ЗК-7 Здатність працювати в команді.

ЗК-8 Навички міжособистісної взаємодії.

ЗК-11 Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.

ЗК-12 Визначеність і наполегливість щодо поставлених завдань і взятих обов'язків.

ЗК-13 Здатність діяти соціально, відповідально та свідомо.

ЗК-15 Здатність діяти на основі етичних міркувань (мотивів).

спеціальні (фахові) компетентності:

ФК-1 Навички опитування та клінічного обстеження пацієнта.

ФК-2 Здатність до визначення необхідного переліку лабораторних та інструментальних досліджень та оцінки їх результатів.

ФК-3 Здатність до встановлення попереднього та клінічного діагнозу захворювання.

ФК-4 Здатність до визначення необхідного режиму праці та відпочинку при лікуванні захворювань

ФК-5 Здатність до визначення характеру харчування при лікуванні захворювань.

ФК-6 Здатність до визначення принципів та характеру лікування захворювань

ФК-7 Здатність до діагностування невідкладних станів

ФК-8 Здатність до визначення тактики надання екстреної медичної допомоги.

ФК-9 Навички надання екстреної медичної допомоги

ФК-11 Навички виконання медичних маніпуляцій.

ФК-15 Здатність до визначення тактики ведення осіб, що підлягають диспансерному нагляду.

ФК-16 Здатність до проведення експертизи працездатності.

ФК-17 Здатність до ведення медичної документації.

ФК-22 Здатність інтерпретувати біохімічні, лабораторні, функціональні результати обстеження, розуміючи взаємозв'язок між ними, як невід'ємної частини для встановлення остаточного клінічного діагнозу.

У результаті вивчення навчальної дисципліни здобувач повинен досягти таких **програмних результатів** навчання:

ПРН-1 Збирати дані про скарги пацієнта, анамнез хвороби, анамнез життя.

ПРН-2 Оцінювати інформацію щодо діагнозу, застосовуючи стандартну процедуру на підставі результатів лабораторних та інструментальних досліджень .

ПРН-3 Виділяти провідний клінічний симптом або синдром. Встановлювати найбільш вірогідний або синдромний діагноз захворювання. Призначати лабораторне та/або інструментальне обстеження хворого .

Здійснювати диференціальну діагностику захворювань. Встановлювати попередній клінічний діагноз .

ПРН-4 Визначати необхідний режим праці та відпочинку при лікуванні захворювання .

ПРН-5 Визначати необхідне лікувальне харчування при лікуванні захворювання.

ПРН-6 Визначати принципи та характер лікування (консервативне, оперативне) захворювання.

ПРН-7 Встановлювати діагноз.

ПРН-8 Визначати тактику надання екстреної медичної допомоги на підставі діагнозу невідкладного стану .

ПРН-9 Надавати екстрену медичну допомогу на підставі діагнозу невідкладного стану.

ПРН14 Визначати джерело та/або місце знаходження потрібної інформації залежно від її типу; отримувати необхідну інформацію з визначеного джерела; обробляти та проаналізувати отриману інформацію.

ПРН16 Готувати річний звіт про особисту виробничу діяльність; вести медичну документацію щодо пацієнта та контингенту населення державною мовою.

ПРН24 Дотримуватися вимог етики, біоетики та деонтології у своїй фаховій діяльності.

ПРН26 Виконувати медичні маніпуляції

На вивчення навчальної дисципліни відводиться 90 год. / 3 кредити ECTS.

3. Програма навчальної дисципліни.

Кредит 1 Дерматологія та венерологія як одна з наукових основ клінічної медицини.

Тема 1. Предмет і завдання дерматології та венерології.

Дерматологія та венерологія як клінічна медична дисципліна, яка вивчає об'єктивні та суб'єктивні особливості різноманітних клінічних виявів

ураження шкіри та слизових оболонок організму людини у їхній єдності та взаємодії із зовнішнім середовищем. Її значення та місце у підготовці магістрів за спеціальністю: 223 «Медсестринство»

Дерматологічна патологія як медико-психологічна проблема. Деонтологія в дерматології

Методи досліджень: візуальне спостереження, клінічна оцінка висипки, лабораторні дослідження. Характеристика функцій шкіри, їхні вікові та статеві особливості. Функції клітин, тканин, органів, фізіологічних систем організму. Паразитарні хвороби шкіри

Цілі: Визначати шляхи та імовірні умови інфікування дерматозоозами. Virізняти класифікацію та загальні особливості паразитарних уражень. Тракувати загальний перебіг та клініку корости. Пояснювати клінічні різновиди перебігу педикульозу. Узагальнювати клініку типових виявів демодекозу. Тракувати характерні клінічні особливості фтиріазу та міазу. Узагальнювати принципи терапії і профілактики паразитарних уражень. Продемонструвати правильне оформлення документації та надсилання екстреного повідомлення в СЕС.

Тема2. Паразитарні ураження шкіри.

Педикульоз. Головна вошивість (pediculosis capitis). Одежні воші (pediculosis corporis). Фтиріаз (phthiriasis). Лікування. Короста (scabies) Клінічні форми корости та особливості сучасного перебігу. Діагностичні критерії виявів ураження коростою. Методи лікування корости.

Демодекоз Клінічний перебіг. Алгоритм клінічного діагнозу. Терапія. Міаз шкіри (myiasis cutis). Контагіозний моллюск (molluscum contagiosum). Лікування. Піодермії

Цілі Визначити шляхи та імовірні умови інфікування біогенною флорою. Узагальнити класифікацію та особливості піогенного ураження шкіри й слизових. Пояснювати роль різних чинників, що сприяють їхньому розвитку. Розуміти загальний перебіг та клініку піодермій. Virізняти особливості піогенного ураження слизових оболонок. Класифікувати типові вияви стрептодермій. Virізняти характерні клінічні особливості стафілодермій. Продемонструвати знання принципів терапії та профілактики піогенних уражень. Основні вияви піогенного ураження гладенької шкіри Етіологічні чинники розвитку піодермій людини. Класифікація піогенних уражень шкіри людини. Клінічні різновиди імпетиго: – звичайна ектима; – хронічна дифузна стрептодермія; – шанкриформна піодермія; – хронічна глибока виразково-вегетуюча піодермія.

Основні вияви піогенного ураження придатків шкіри Фолікуліти. Фурункул. Карбункул. Гідраденіт. Вугрова хвороба. Розацеа. Принципи терапії піодермій. Мікотичні ураження шкіри та слизових оболонок

Цілі Тракувати шляхи та імовірні умови інфікування мікозами. Узагальнити класифікацію та особливості мікотичного ураження. Пояснювати загальний перебіг та клініку епідермомікозів. Зробити попередню оцінку клінічних різновидів їхнього перебігу. Узагальнити особливості мікотичного ураження слизових оболонок. Продемонструвати знання клініки типових виявів кандидозу. Вміти дезінфікувати взуття при мікозах стоп. Узагальнити диференційну діагностику цих дерматозів. Virізняти принципи терапії та профілактики мікотичних уражень.

Кератомікози, епідермомікози та кандидомікози Етіологічні чинники розвитку мікозів у людини. Класифікація мікотичних уражень.

Різнокольоровий лишай. Основні вияви мікотичного ураження гладенької шкіри. Мікоз стоп (сквамозна, інтритригінозна та дисгідротична форма). Вияви мікотичного ураження нігтів. Діагностика виявів мікотичного ураження: мікроскопічна, проба Бальзера, люмінесцентна діагностика під лампою Вуда. Методика дезінфекції взуття. Заїда кандидозна. Кандидозний хейліт. Кандидоз складок.

Трихомікози Основні вияви мікотичного ураження волосистої частини голови. Мікроспорія. Трихофітія. Фавус (парша). Люмінесцентна діагностика під лампою Вуда. Загальні принципи терапії. Профілактичні заходи. Дерматити. Екзема. Токсикодермії

Цілі: Тракувати класифікацію дерматитів та екземи. Тракувати сучасні поняття про етіопатогенез цих дерматозів. Вирізняти шляхи та імовірні умови сенсibiliзації організму. Пояснювати загальний клінічний перебіг дерматитів та екземи. Вирізняти фактори, що впливають на перебіг цих дерматозів. Робити висновки стосовно чинників, що викликають токсикодермію. Пояснювати клініку типового перебігу алергійного дерматиту. Узагальнювати характерні особливості клінічного перебігу істинної екземи. Визначати особливості клініки мікробної екземи. Зробити попередню оцінку диференційної діагностики цих алергодерматозів.

Дерматити Етіопатогенез контактного дерматиту. Особливості клінічних виявів. Моно- та полісенсibiliзація. Токсикодермія. Порівняльна характеристика простого та алергійного дерматитів. Екзема Екзема (eczema) та її різновиди: істинна, або ідіопатична екзема, мікробна екзема: паратравматична, варикозна, мікотична, дисгідротична; себорейна екзема, нумулярна екзема. Стадії розвитку екзематозного процесу. Диференційний діагноз. Дерматологічні тести, що допомагають визначити алергени. Принципи терапії. Експургаторний метод триденного лікувального голодування. Прогноз та профілактика рецидивів. Атопічний дерматит.

Цілі Тракувати сучасні уявлення стосовно уявлення етіопатогенезу атопічного дерматиту. Визначати чинники, що сприяють розвитку цього захворювання. Визначати вікові особливості перебігу та класифікацію атопічного дерматиту. Вирізняти головні й додаткові критерії клінічних проявів атопічного дерматиту. Розумітися на диференційній діагностиці атопічного дерматиту. Орієнтуватися в загальних принципах лікування. Визначити принципи диспансеризації хворих на атопічний дерматит.

Псоріаз. Червоний плоский лишай. Псоріаз Клінічні вияви. Еволюція висипки. Клінічні форми. Стадії клінічного перебігу. Диференційний діагноз. Алгоритм лікування. Лікарсько-трудова експертиза. Червоний плоский лишай Особливості ураження шкіри та слизових оболонок. Характер свербіж. Принципи лікування та профілактики. Вірусні та бульозні захворювання шкіри.

Цілі Тракувати сучасні уявлення про етіопатогенез псоріазу та червоного плоского лишая.

Визначати чинники, що сприяють розвитку цих захворювань. Уявляти класифікацію цих дерматозів. Визначати типові клінічні вияви. Розумітися на диференційній діагностиці цих дерматозів. Уміти визначити біодозу УФО за Горбачовим. Орієнтуватися в загальних принципах лікування. Визначити принципи диспансеризації цих дерматозів. Лікарсько-трудова експертиза.

Червоний плоский лишай Особливості ураження шкіри та слизових

оболонок. Характер свербіж. Принципи лікування та профілактики. Вірусні та бульозні захворювання шкіри

Цілі Тракувати сучасні поняття про етіологію та патогенез вірусних дерматозів. Проілюструвати прикладами загальні особливості вірусної інфекції. Пояснювати шляхи та імовірні умови інфікування герпесом. Вирізняти загальний клінічний перебіг простого та оперізувального герпесу. Аналізувати клінічні різновиди перебігу оперізувального герпесу. Вирізняти особливості постгерпетичної невралгії. Тракувати сучасні поняття про етіопатогенез пухирчатки. Вирізняти клініку типових виявів вульгарної пухирчатки. Визначати характерні клінічні особливості герпетичного дерматиту. Тракувати діагностику та диференційну діагностику цих дерматозів. Узагальнювати особливості методів терапії пухирчатки.

Простий герпес шкіри (herpes simplex) Шляхи передачі. Патогенез. Клініка. Атипові форми. Терапія. Оперізувальний герпес (herpes zoster) Етіопатогенез. Клінічні різновиди оперізувального герпесу. Постгерпетична невралгія та її особливості. Лікування. Профілактика. Пухирчатка звичайна (petrphigus vulgaris) Етіологія та патогенез. Клінічні вияви та їхні особливості. Принципи місцевої та загальної терапії. Підтримуюча доза та її емпіричне визначення. Профілактика та прогноз.

Герпетичний дерматоз Дюринга Етіологія і патогенез. Клінічні вияви та перебіг. Особливості діагностики та лікування. Написання навчальної історії хвороби дерматологічного пацієнта **Цілі** Продемонструвати розуміння схеми написання учбової історії хвороби. Продемонструвати вміння оперативно та деонтологічно зважено зібрати анамнез життя та хвороби у конкретного хворого. Вирізняти особливості висипань на шкірі та видимих слизових оболонок. Продемонструвати вміння описати особливості наявних висипок, їхню локалізацію, характер, кількість та взаєморозташування. Провести загальнотерапевтичне обстеження пацієнта з приділенням належної уваги на наявну в нього супутню соматичну патологію. Проаналізувати наявні результати лабораторних досліджень крові, сечі, калу та визначити їхню достатність або недостатність як для встановлення дерматологічного діагнозу, так і для подальшого лікування. Встановити та обґрунтувати попередній дерматологічний діагноз. Провести диференціювання з іншими дерматозами, що мають схожі клінічні та лабораторні вияви. Встановити остаточний дерматологічний дагноз та супутні діагнози в разі комбінованої патології у хворого. Призначити патогенетично та симптоматично обґрунтовану загальну та місцеву медикаментозну терапію. Узагальнити обґрунтування прогнозу подальшого перебігу дерматологічної патології у конкретного хворого щодо одужання, працездатності й життя. Запропонувати хворому низку профілактичних заходів для зменшення вірогідності рецидивування висипань та запобігання поширенню по тілу. Розгляд схеми написання історії хвороби З'ясування з викладачем у навчальній кімнаті основних положень схеми написання історії хвороби дерматологічного пацієнта. Отримання від викладача в палаті конкретного хворого для подальшого його (її) ведення та курації. Збір анамнезу й обстеження хворого. Вивчення та аналіз наявних даних лабораторного обстеження. З'ясування у викладача неясних (незрозумілих) особливостей висипки у хворого, а також отримання рекомендацій щодо доцільності проведення диференційної діагностики. Розгляд диференційної діагностики Зачитування у навчальній кімнаті особливостей анамнезу та

локального статусу ураженої шкіри хворого й відповідно корекція викладача почутого. Повторна бесіда з хворим у палаті та уточнення в разі потреби певних моментів його (її) анамнезу та історії хвороби. Повторне обстеження шкіри хворого для з'ясування динаміки зміни висипки за час (приблизно тиждень) від попереднього обстеження та написання першого щоденника курації. Зачитування в навчальній кімнаті написаного диференційного діагнозу та його корекція викладачем. Захист навчальної історії хвороби. Написання другого щоденника курації після відвідування хворого в палаті та остаточне завершення навчальної історії хвороби. Перевірка написаної навчальної історії хвороби викладачем та надання здобувачем-автором обґрунтованих відповідей на зауваження та запитання стосовно змісту.

Кредит 2. Сучасна епідеміологія та класифікація інфекційних хвороб, що передаються переважно статевим шляхом.

Тема 3 . Первинний сифіліс

Цілі Узагальнити класифікацію хвороб, що передаються переважно саме статевим шляхом.

Орієнтуватися в історії виникнення та подальшого розвитку сифілісу в Європі. Аналізувати особливості епідеміології цих хвороб. Визначати сучасні особливості психологічного реагування та поведінки людей, що мають сексуально зумовлену інфекційну патологію. Узагальнити інформацію стосовно шляхів та імовірних умов інфікування венеричними хворобами. Тракувати інкубаційний період та фактори, що впливають на його перебіг та особливості. Вирізняти клінічні вияви типового твердого шанкру та його атипових різновидів. Вирізняти загальні особливості регіонарного склераденіту. Розрізняти диференційну діагностику первинного періоду сифілісу. Продемонструвати особливості заповнення медичної документації на хворих, що мають венеричну патологію.

Характеристика інфекційних хвороб, що передаються переважно статевим шляхом Класифікація ВООЗ хвороб, що передаються статевим шляхом Нозологія Збудник 1. Сифіліс *Treponema pallidum* 2. Гонококова інфекція *Neisseria gonorrhoeae* 3. Шанкроїд *Haemophilus Ducrey* 4. Лімфогранульома венерична *Chlamydia trachomatis* 5. Пахова гранульома *Callimnatobacterium granulomatis* 3,4,5 трапляються переважно у тропічних країнах Інші інфекції, що передаються статевим шляхом А. З переважним ураженням статевих органів 1. Урогенітальний хламідіоз *Chlamydia trachomatis* 2. Урогенітальний трихомоніаз *Trichomonas vaginalis* 3. Урогенітальний мікоплазмоз *Mycoplasma hominis* 4. Кандидозні вульвовагініти і баланопостити *Candida albicans* 5. Генітальний герпес *Herpes simplex virus* 6. Гострокінцеві бородавки *Papillomavirus hominis* 7. Генітальний контагіозний молюск *Molluscovirus hominis* 8. Бактерійний вагіноз *Gardnerella vaginalis* 9. Урогенітальний шигельоз гомосексуалістів *Shigella species* 10. Фтириаз (лобковий педикульоз) *Phthyrus pubis* 11. Короста *Sarcoptes scabiei* Б. З переважним урженням інших органів 1. Інфекція, зумовлена вірусом імунодефіциту людини *Human immunodeficiency virus* 2. Гепатит В *Hepatitis B virus* 3. Цитомегаловірусна інфекція *Cytomegalovirus hominis* 4. Амебіаз (переважно гомосексуалістів) *Entamoeba histolytica* 5. Лямбліоз *Giardia (lamblia) in terstinalis* Шляхи та умови інфікування. Джерела зараження. Імунітет. Особливості суспільного сприйняття цих хвороб та стривоженості захворілих осіб. Юридичні та етичні аспекти венеричної

патології. Загальний перебіг сифілітичної інфекції Сучасне розуміння етіопатогенезу сифілісу. Морфологічні особливості блідої спірохети та її ідентифікації в темному полі. Умови інфікування. Імунітет. Реінфекція. Суперінфекція. Значення та клінічна оцінка серологічних реакцій. Загальний перебіг сифілітичної інфекції в організмі людини. Первинний період сифілісу Інкубаційний період. Клінічні ознаки класичного (ерозивного чи виразкового) твердого шанкру. Атипові форми шанкрів: шанкр-панарицій, шанкр-амигдаліт, індуративний набряк. Діагностичний алгоритм первинного періоду сифілісу. Особиста профілактика.

Тема4. Вторинний період сифілісу та його клінічні вияви

Цілі Тракувати особливості епідеміології вторинного періоду клінічного перебігу сифілітичної інфекції. Тракувати особливості психологічного реагування та поведінки людей, що мають сексуально зумовлену інфекційну патологію. Virізняти шляхи та імовірні умови інфікування від осіб з активними виявами вторинного періоду сифілісу. Virізначати характерні клінічні особливості розеольозної висипки. Virізначати загальні особливості типових клінічних виявів. Узагальнювати клініку типових виявів папульозного сифілісу. Тракувати диференційну діагностику виявів вторинного періоду сифілісу. Virізняти особливості заповнення медичної документації на таких хворих. Вторинний період сифілісу Загальна характеристика вторинного періоду сифілісу. Особливості вторинного періоду сифілісу. Вияви вторинного сифілісу на шкірі: розеоли, папули, пустули. Сифілітична алопеція. Пігментні сифіліди. Ураження внутрішніх органів та слизових оболонок. Серологічні реакції. Третинний сифіліс Конкретні цілі Розрізняти особливості епідеміології третинного періоду розвитку сифілітичної інфекції. Тракувати особливості психологічного реагування та поведінки людей, що мають цю патологію. І особливо – вагітних. Virізняти шляхи та імовірні умови інфікування від осіб з активними виявами третинного періоду сифілісу. Virізначати характерні клінічні особливості розеоли Фурньє. Тракувати загальні особливості клінічних виявів. Пояснювати клініку типових виявів гумозного сифілісу. Тракувати клініку типових виявів горбикового сифілісу. Тракувати вияви характерних клінічних особливостей вісцеральних уражень. Virізначати наявні клінічні вияви в процесі диференційної діагностики третинного періоду сифілісу. Орієнтуватися в диференційній діагностиці виявів третинного періоду сифілісу. Узагальнити особливості клінічних виявів у вагітних. Розрізняти характерні клінічні особливості вродженого сифілісу в немовлят і дітей грудного віку. Тракувати вияви раннього та пізнього вродженого сифілісу. Проілюструвати хворому раціональну тактику поведінки в процесі подальшого його лікування та диспансерного спостереження.

Тема 5 . Третинний період сифілісу

Загальна характеристика третинного періоду сифілісу. Вияви третинного сифілісу на шкірі. Ураження слизових оболонок. Ураження внутрішніх органів: - мозку - менінгіт, гідроцефалія, сухоти, табес; - печінка - сифілітичний гепатит; - шлунок - хронічний гастрит, ізольована гума; - легені - хронічна інтерстиціальна пневмонія; - нирки - ліпоїдний нефроз, гломерулонефрит; - серце - мезоартит, міокардит, аневризма аорти; - ураження кісток і суглобів. Пробна терапія та її особливості. Вроджений сифіліс Трансплацентарний шлях передачі. Залежність завершення вагітності

від давності сифілітичної інфекції у матері. Особливості вродженого сифілісу. Клінічні вияви сифілітичної інфекції у немовлят і дітей грудного віку. Вияви патології в дитячому віці. Тріада Гетчинсона та ймовірні ознаки пізнього вродженого сифілісу, дистрофічні стигми. Діагностичні критерії встановлення діагнозу. Юридичні аспекти. Профілактичне лікування.

Кредит 3. Змішані трихомонадно-гонококові інфекції. Дерматологічні аспекти ВІЛ-інфекції. Принципи діагностики, терапії та профілактики.

Тема 6. Гонорея та не гонорейні уретрити

Цілі Розрізняти основні морфологічні риси гонококів, хламідій, трихомонад та інших збудників урогенітальної патології. Вирізняти принципи їхньої клініко-лабораторної діагностики. Трактувати клінічну класифікацію уретропростатитів. Пояснювати особливості різноманітної клінічної симптоматики цих урогенітальних уражень. Визначати особливості психологічного реагування та поведінки людей, що мають цю патологію. Трактувати відповідну психокорекційну роботу з урахуванням психологічного та соціального статусу пацієнта. Деонтологічно виважено та цілеспрямовано збирати як загальний, так і, особливо, статевий анамнез у хворих. Тактовно залучати до обстеження та лікування статевих партнерів. Трактувати результати клінічного обстеження та анамнезу. Визначати як імовірні умови інфікування, так і шляхи профілактики випадкового зараження. Вирізняти характерні клінічні ускладнення, шляхи їхнього виникнення, розвитку, запобігання. Трактувати загальні особливості клінічних виявів уретропростатитів венеричного генезу. Аналізувати можливі варіанти побудови комбінованої терапії хворих з урахуванням лабораторних даних, давності, локалізації.

Гонорея

Класифікація гонококової інфекції. Варіанти клінічного перебігу. Хронічний гонококовий уретрит. Двосклянка проба. Ускладнення гонококової інфекції: баланопостит, фімоз, парафімоз, епідидиміт, орхіт, простатит, везикуліт, ендоцервіцит, вульвіт і кольпіт, бартолініт, сальпінгіт. Масаж передміхурової залози. Бактеріальний вагіноз. Сучасні особливості гонококової інфекції. Методика забору виділень із сечостатевих органів для досліджень. Принципи лікування гонококової інфекції. Критеріївилікування від гонококової інфекції.

Негонорейні ураження Урогенітальний хламідіоз. Урогенітальний трихомоніаз.

Змішані трихомонадно-гонококові інфекції. Урогенітальний мікоплазмоз. Принципи діагностики, терапії та профілактики. Дерматологічні аспекти ВІЛ-інфекції

Цілі Продемонструвати орієнтування в сучасних поглядах на етіологію й патогенез ВІЛ-інфекції та СНІДу. Трактувати питання епідеміології ВІЛ-інфекції та СНІДу як у світі, так і в Україні. Визначати чинники, що зумовлюють розвиток та поширення цієї інфекції серед різних верств населення. Трактувати клінічну класифікацію й загальний перебіг ВІЛ-інфекції та СНІДу. Визначати принципи клініко-лабораторної діагностики ВІЛ-СНІДу. Орієнтуватися в дерматологічних виявах СНІДу (інфекційні дерматози; неопластичні дерматози; звичайні дерматози, які при СНІДі

мають злякисний або генералізований перебіг). Вміти аналізувати результати лабораторних тестів на ВІЛ. Пояснювати особливості різноманітної клінічної симптоматики соматичних уражень. Трактувати принципи терапії і профілактики ВІЛ-інфекції та СНІДу. Проводити відповідну психокорекційну роботу з урахуванням психологічного та соціального статусу ВІЛ-інфікованих осіб. Вміти деонтологічно виважено та цілеспрямовано збирати як загальний, так і, особливо, статевий анамнез. Продемонструвати вміння тактовно залучати до обстеження статевих партнерів. ВІЛ-інфекція Історія виникнення та поширення цієї інфекційної патології.

Вірус імунодефіциту людини та його особливості. Епідеміологічні особливості. Епідеміологічна ситуація в Україні. Соціальні, етичні, юридичні та економічні аспекти пандемії ВІЛСНІДу в світі й в Україні. UNAIDS. Дерматологічні показання для обстеження хворих на ВІЛ-СНІД. Клінічні форми ВІЛ-інфекції.

СНІД Клінічна класифікація виявів ВІЛ-СНІДу. Загальний клінічний перебіг ВІЛ-інфекції та СНІДу. Характеристика найчастіших уражень шкіри при СНІДі: волосиста лейкоплакія, саркома Капоші, простий герпес, оперізувальний герпес, контагіозний моллюск, вітряна віспа, гострокінцеві кандиломи, грибкові хвороби (мікози), кандидоз, себорейний дерматит, телеангіектазії. Методи лабораторної діагностики. Принципи лікування. Протиепідемічні заходи. Індивідуальна профілактика. Громадська профілактика.

4. Структура навчальної дисципліни

Назва тем і кредитів	Денна форма				
	Кількість годин				
	Всього	У тому числі			
		Л	Пр.	Лаб.	С.р.
1	2	3	4	5	7
Кредит 1 Дерматологія та венерологія як одна з наукових основ клінічної медицини.					
Тема 1.Предмет і завдання дерматології та венерології. Дерматологія та венерологія як клінічна медична дисципліна, яка вивчає об'єктивні та суб'єктивні особливості різноманітних клінічних виявів ураження шкіри та слизових оболонок організму людини у їхній єдності та взаємодії із зовнішнім середовищем. Її значення та місце у підготовці магістрів за спеціальністю: 223 «Медсестринство» Дерматологічна патологія як медико-психологічна проблема. Деонтологія в дерматології	14		4		10

Методи досліджень.					
Тема2. Паразитарні та інфекційні ураження шкіри. Основні вияви піогенного ураження придатків шкіри Фолікуліти. Фурункул. Карбункул. Гідраденіт. Вугрова хвороба. Розацеа. Принципи терапії піодермій. Мікотичні ураження шкіри та слизових оболонок Демодекоз Клінічний перебіг. Алгоритм клінічного діагнозу. Терапія. Міаз шкіри (myasis cutis). Контагіозний молюск (molluscum contagiosum). Лікування. Піодермії	16	4	4		8
Разом за кредитом 1	30	4	10		18
Кредит 2.Сучасна епідеміологія та класифікація інфекційних хвороб, що передаються переважно статевим шляхом.					
Тема 3 . Первинний сифіліс Класифікація хвороб, що передаються переважно статевим шляхом. Історія виникнення та подальшого розвитку сифілісу в Європі. Особливості епідеміології цих хвороб. Сучасні особливості психологічного реагування та поведінки людей, що мають сексуально зумовлену інфекційну патологію.	10	2	4		4
Тема4. Вторинний період сифілісу та його клінічні вияви Особливості епідеміології вторинного періоду клінічного перебігу сифілітичної інфекції. Шляхи та імовірні умови інфікування від осіб з активними виявами вторинного періоду сифілісу. Характерні клінічні особливості розеольозної висипки. Загальні особливості типових клінічних виявів. Узагальнення клініки типових виявів папульозного сифілісу. Трамбування диференційної діагностики.	10	2	4		4
Тема 5. Третинний період сифілісу Загальна характеристика третинного періоду сифілісу. Вияви третинного	10	2	4		4

сифілісу на шкірі. Ураження слизових оболонок. Ураження внутрішніх органів: - мозку - менінгіт, гідроцефалія, сухоти, табес; - печінка - сифілітичний гепатит; - шлунок - хронічний гастрит, ізольована гума; - легені - хронічна інтерстиціальна пневмонія; - нирки - ліпоїдний нефроз, гломерулонефрит; - серце - мезоаортит, міокардит, аневризма аорти; - ураження кісток і суглобів. Пробна терапія та її особливості. Вроджений сифіліс					
Разом за кредитом 2	30	6	12		12
Кредит 3. Змішані трихомонадно-гонококові інфекції. Дерматологічні аспекти ВІЛ-інфекції. Принципи діагностики, терапії та профілактики.					
Тема 6. Гонорея та не гонорейні уретрити Основні морфологічні риси гонококів, хламідій, трихомонад та інших збудників урогенітальної патології. Клінічна класифікація уретропростатитів. Особливості психологічного реагування та поведінки людей, статевий анамнез у хворих. Можливі варіанти побудови комбінованої терапії хворих з урахуванням лабораторних даних, давності, локалізації. Вірус імунодефіциту людини та його особливості. Епідеміологічні особливості. Епідеміологічна ситуація в Україні. Соціальні, етичні, юридичні та економічні аспекти пандемії ВІЛСНІДу в світі й в Україні. UNAIDS. Дерматологічні показання для обстеження хворих на ВІЛ-СНІД. Клінічні форми ВІЛ-інфекції.					
	30	2	4		24
Разом за кредитом 3	30	2	10		24
Всього годин	90	12	24		54

5. Темі практичних занять

№ п/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Предмет і завдання дерматології та венерології.	4
2.	Паразитарні та інфекційні ураження шкіри.	4
3.	Сучасна епідеміологія та класифікація інфекційних хвороб,	4

	що передаються переважно статевим шляхом. Первинний сифіліс.	
4.	Вторинний період сифілісу та його клінічні вияви	4
5.	Третинний період сифілісу. Загальна характеристика третинного періоду сифілісу. Вияви третинного сифілісу на шкірі.	4
6.	Змішані трихомонадно-гонококові інфекції. Дерматологічні аспекти ВІЛ-інфекції. Принципи діагностики, терапії та профілактики.	4
Всього		48

6. Самостійна робота

№ п/п	Назва теми	Кількість годин
1.	Дерматологія та венерологія як клінічна медична дисципліна, яка вивчає об'єктивні та суб'єктивні особливості різноманітних клінічних виявів ураження шкіри та слизових оболонок організму людини у їхній єдності та взаємодії із зовнішнім середовищем, її значення та місце у підготовці магістрів за спеціальністю: 223 «Медсестринство». Дерматологічна патологія як медико-психологічна проблема. Деонтологія в дерматології Методи досліджень: візуальне спостереження, клінічна оцінка висипки, лабораторні дослідження. Характеристика функцій шкіри, їхні вікові та статеві особливості. Функції клітин, тканин, органів, фізіологічних систем організму.	10
2.	Паразитарні та інфекційні ураження шкіри. Основні вияви піогенного ураження придатків шкіри Фолікуліти. Фурункул. Карбункул. Гідраденіт. Вугрова хвороба. Розацеа. Принципи терапії піодермій. Мікотичні ураження шкіри та слизових оболонок Демодекоз Клінічний перебіг. Алгоритм клінічного діагнозу. Терапія. Міаз шкіри (myiasis cutis). Контагіозний молюск (molluscum contagiosum). Лікування. Піодермії.	8
3.	Хвороби, що передаються статевим шляхом: 1. Сифіліс <i>Treponema pallidum</i> 2. Гонококова інфекція <i>Neisseria gonorrhoeae</i> 3. Шанкроїд <i>Haemophilus Ducrey</i> 4. Лімфогранульома венерична <i>Chlamydia trachomatis</i> 5. Пахова гранульома <i>Callimmatobacterium granulomatis</i> 3,4,5 трапляються переважно у тропічних країнах Інші інфекції, що передаються статевим шляхом А. З переважним ураженням статевих органів 1. Урогенітальний хламідіоз <i>Chlamydia trachomatis</i> 2. Урогенітальний трихомоніаз <i>Trichomonas vaginalis</i> 3. Урогенітальний мікоплазмоз <i>Mycoplasma hominis</i> 4. Кандидозні вульвовагініти і баланопостити <i>Candida albicans</i> 5. Генітальний герпес <i>Herpes simplex virus</i> 6. Гострокінцеві бородавки <i>Papillomavirus hominis</i> 7. Генітальний контагіозний молюск <i>Molluscovirus</i>	4

	<p>hominis 8. Бактерійний вагіноз <i>Gardnerella vaginalis</i> 9. Урогенітальний шигельоз гомосексуалістів <i>Shigella species</i> 10. Фтириаз (лобковий педикульоз) <i>Phthyrus pubis</i> 11. Короста <i>Sarcoptes scabiei</i> Б.</p> <p>З переважним урженням інших органів 1. Інфекція, зумовлена вірусом імунодефіциту людини <i>Human immunodeficiency virus</i> 2. Гепатит В <i>Hepatitis B virus</i> 3. Цитомегаловірусна інфекція <i>Cytomegalovirus hominis</i> 4. Амебiaz (переважно гомосексуалістів) <i>Entamoeba histolytica</i> 5. Лямбліоз <i>Giardia (lamblia) in terstinalis</i></p> <p>Шляхи та умови інфікування. Джерела зараження. Імунітет. Особливості суспільного сприйняття цих хвороб та стривоженості захворілих осіб. Юридичні та етичні аспекти венеричної патології. Загальний перебіг сифілітичної інфекції Сучасне розуміння етіопатогенезу сифілісу. Морфологічні особливості блідої спірохети та її ідентифікації в темному полі. Умови інфікування. Імунітет. Реінфекція. Суперінфекція. Значення та клінічна оцінка серологічних реакцій. Загальний перебіг сифілітичної інфекції в організмі людини. Первинний період сифілісу Інкубаційний період. Клінічні ознаки класичного (ерозивного чи виразкового) твердого шанкру.</p>	
4.	<p>Вторинний період сифілісу та його клінічні вияви Особливості епідеміології вторинного періоду клінічного перебігу сифілітичної інфекції. Шляхи та імовірні умови інфікування від осіб з активними виявами вторинного періоду сифілісу. Характерні клінічні особливості розеольозної висипки. Загальні особливості типових клінічних виявів. Узагальнення клініки типових виявів папульозного сифілісу. Тракткування диференційної діагностики.</p>	4
5	<p>Третинний період сифілісу. Загальна характеристика третинного періоду сифілісу. Вияви третинного сифілісу на шкірі. Ураження слизових оболонок. Ураження внутрішніх органів: - мозку - менінгіт, гідроцефалія, сухоти, табес; - печінка - сифілітичний гепатит; - шлунок - хронічний гастрит, ізольована гума; - легені - хронічна інтерстиціальна пневмонія; - нирки - ліпоїдний нефроз, гломерулонефрит; - серце - мезоартиїт, міокардит, аневризма аорти; - ураження кісток і суглобів. Пробна терапія та її особливості. Вроджений сифіліс Трансплацентарний шлях передачі. Залежність завершення вагітності від давності сифілітичної інфекції у матері. Особливості вродженого сифілісу. Клінічні вияви сифілітичної інфекції у немовлят і дітей грудного віку. Вияви патології в дитячому віці. Тріада Гетчинсона та ймовірні ознаки пізнього вродженого сифілісу, дистрофічні стигми. Діагностичні критерії встановлення діагнозу. Юридичні аспекти. Профілактичне лікування.</p>	4

6	Змішані трихомонадно-гонококові інфекції. Дерматологічні аспекти ВІЛ-інфекції. Принципи діагностики, терапії та профілактики. Гонорея та не гонорейні уретрити. СНІД Клінічна класифікація виявів ВІЛ-СНІДу. Загальний клінічний перебіг ВІЛ-інфекції та СНІДу. Характеристика найчастіших уражень шкіри при СНІДі: волосиста лейкоплакія, саркома Капоші, простий герпес, оперізувальний герпес, контагіозний моллюск, вітряна віспа, гострокінцеві кандиломи, грибкові хвороби (мікози), кандидоз, себорейний дерматит, телеангіектазії. Методи лабораторної діагностики. Принципи лікування. Протиепідемічні заходи. Індивідуальна профілактика. Громадська профілактика.	24
Всього		54

7. Методи навчання

При організації навчального процесу з даної дисципліни використовуються методи організації та здійснення навчально-пізнавальної діяльності:

- в аспекті передачі і сприйняття навчальної інформації: словесні (розповідь, лекція, бесіда); наочні (ілюстрація, демонстрація); практичні (досліди, вправи, реферати).

- в аспекті логічності, мислення: пояснювально-ілюстративні; репродуктивні; проблемного викладу; індуктивні та дедуктивні; частково-пошукові; дослідницькі.

- в аспекті управління навчанням: навчальна робота під керівництвом викладача; самостійна робота.

8. Методи контролю

Контрольні заходи, які проводяться в університеті визначають відповідність рівня набутих здобувачами знань, умінь та навичок вимогам нормативних документів щодо вищої освіти і забезпечують своєчасне коригування навчального процесу. Протягом семестру проводиться поточний контроль. Основне завдання поточного контролю – перевірка рівня підготовки здобувачів за визначеною темою (навчальним елементом). Основна мета поточного контролю – забезпечення зворотного зв'язку між викладачами та здобувачами, управління навчальною мотивацією здобувачів. Інформація, одержана при поточному контролі, використовується як викладачем – для коригування методів і засобів навчання, – так і здобувачами – для планування самостійної роботи. Поточний контроль проводиться у формі усного опитування, письмового експрес-контролю, виступів здобувачів при обговоренні теоретичних питань, а також у формі тестування. Система оцінювання сформованих компетентностей здобувачів враховує види занять, які згідно з програмою навчальної дисципліни передбачають лекційні, практичні заняття, а також виконання самостійної роботи.

Поточне оцінювання знань здобувачів здійснюється на семінарських, практичних заняттях під час усного опитування, розгляду ситуацій, виконання практичних завдань та ін. за такими критеріями:

- розуміння, ступінь засвоєння теорії та методології проблем, що розглядаються;

- ступінь засвоєння фактичного матеріалу навчальної дисципліни; ознайомлення з рекомендованою літературою, чинною нормативною базою, а також статтями у періодичних виданнях, в яких висвітлені питання, що розглядаються;

- вміння поєднувати теорію з практикою при розгляді практичних ситуацій, розв'язанні задач, проведенні розрахунків у процесі виконання завдань, винесених на розгляд в аудиторії;

- логіка, структура, стиль викладання матеріалу в письмових роботах і при виступах в аудиторії, вміння обґрунтовувати свою позицію, здійснювати узагальнення інформації та робити висновки;

- правильність виконання практичних завдань.

Самостійна робота здобувачів з дисципліни повинна забезпечити:

- системність знань та засобів навчання;

- володіння розумовими процесами;

- мобільність і критичність мислення;

- володіння засобами обробки інформації;

- здібність до творчої праці.

Загальними критеріями, за якими здійснюється оцінювання позааудиторної самостійної роботи здобувачів, є: глибина і міцність знань, рівень мислення, вміння систематизувати знання за окремими темами, робити обґрунтовані висновки, володіння категорійним апаратом, навички і прийоми виконання практичних завдань, вміння знаходити необхідну інформацію, здійснювати її систематизацію та обробку, самореалізація на практичних і лабораторних заняттях.

Одним із головних аспектів організації самостійної роботи є розробка форм і методів організації контролю за самостійною роботою здобувачів.

Навчальний матеріал дисципліни, передбачений робочим навчальним планом для засвоєння здобувачами в процесі самостійної роботи, виноситься на підсумковий контроль поряд з навчальним матеріалом, який опрацьовувався при проведенні аудиторних навчальних занять.

Підсумковий контроль забезпечує оцінку результатів навчання здобувачів певного освітньо-кваліфікаційного рівня на проміжних або заключному етапах їх навчання. Він включає семестровий контроль – залік.

9. Розподіл балів, які отримують здобувачі

Розподіл балів, які отримують здобувачі під час аудиторних занять та самостійної роботи впродовж семестру, наведений в таблиці 1.

Під час іспиту застосовується наступна шкала оцінювання:

Шкала оцінювання: національна та ECTS

Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку
90-100	A	відмінно	зараховано
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	не зараховано з можливістю повторного складання
1-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	не зараховано з обов'язковим повторним вивченням дисципліни

Питання до заліку:

- 1.Анатомія і фізіологія шкіри.
- 2.Основні патологічні процеси в шкірі: позаклітинна дегенерація, акантоз, гіперкератоз, паракератоз тощо.
3. Методика обстеження шкірного хворого.
4. Семіотика шкірних хвороб. Первинні морфологічні елементи. Вторинні морфологічні елементи.
5. Роль екзогенних і соціальних факторів у виникненні й розвитку дерматозів.
6. Піодерміти. Визначення, поширеність. Етіологія і патогенез. Класифікація.
7. Глибокі фолікуліти. Ектима вульгарна. Принципи загальної і зовнішньої терапії.
8. Поверхневі піодерміти. Клініка, лікування і принципи профілактики.
9. Організація боротьби з піодермітами на виробництві й у побуті.
10. Принципи загальної і зовнішньої терапії піодермітів.
11. Короста. Етіологія. Клініка, ускладнення, поширеність, лікування.
12. Педикульоз. Епідеміологія, клініка, лікування, профілактика.
13. Мікози. Збудники. Шляхи зараження. Класифікація.
14. Кератомікози. Збудники. Сприятливі фактори. Клініка. Діагностика.
15. Мікози стоп. Клінічні форми.
16. Епідермофітія пахова. Лікування, профілактика.

17. Поверхнева трихофітія волосяної частини голови, гладкої шкіри і нігтів. Хронічна трихофітія дорослих.
18. Глибока трихофітія. Фавус.
19. Мікроспорія волосяної частини голови і гладкої шкіри. Клініка, поширення, лікування.
20. Туберкульоз шкіри: етіологія, патогенез, гістопатологія. Принципи загальної і зовнішньої терапії. Профілактика. Успіхи у боротьбі з туберкульозом шкіри в Україні.
21. Вульгарний вовчак, клінічні форми, розпізнавання, лікування.
22. Скрофулодерма. Клініка, лікування, профілактика.
23. Папуло-некротичний туберкульоз шкіри. Клініка, лікування, профілактика.
24. Бородавчатий, виразковий туберкульоз шкіри. Індуративна еритема. Клініка. Лікування. Профілактика.
25. Проказа. Етіологія, класифікація, клінічні різновиди. Значення лепромінових проб. Лікування, профілактика.
26. Дерматити. Визначення, класифікація. Клініка. Діагностика. Роль шкірних проб. Лікування і профілактика.
27. Екзема. Роль нервової системи в етіології і патогенезі екземи. Клінічні форми, розпізнавання, лікування, профілактика.
28. Професійні захворювання шкіри. Визначення, етіологія, клінічні форми. Діагностика. Значення алергічних проб. Диспансеризація і працевлаштування хворих, профілактика.
29. Нейродерміт. Класифікація. Принципи лікування загального і зовнішнього.
30. Кропивниця. Причинні фактори (екзо- й ендогенні). Клініка. Лікування. Профілактика.
31. Псоріаз. Клінічна характеристика. Діагностика. Принципи лікування.
32. Червоний плоский лишай. Клінічна характеристика. Діагностика. Лікування.
33. Червоний вовчак. Етіологія, клініка, терапія.
34. Рожевий лишай. Клінічна характеристика. Лікування.
35. Бородавки. Етіологія. Клініка. Лікування.
36. Простий пухирцевий та оперізуючий лишай. Клінічні форми. Лікування.
37. Пухирчатка. Клінічні різновиди. Діагностика. Лікування.
38. Герпетиформний дерматит Дюрінга. Клініка, лікування.
39. Загальні принципи терапії шкірних захворювань.
40. Принципи зовнішньої терапії шкірних захворювань: примочки, присипки, збовтувані суміші, пасти, мазі, зігріваючі компреси; техніка застосування.
41. Пріоритет вітчизняних вчених у розвитку венерології.
42. Етіологія сифілісу. Біологія блідої спірохети. Значення експериментальних досліджень.

43. Експериментальний сифіліс. Заслуги і роль вітчизняних вчених (І. І. Мечніков, Д. К. Заболотний, П. С. Григор'єв).
44. Методи дослідження блідої спірохети. Умови і засоби зараження сифілісом. Диспансеризація хворих венеричними захворюваннями.
45. Імунітет і стан реактивності при сифілісі.
46. Загальний перебіг сифілісу.
47. Первинний сифіліс. Твердий шанкер. Атипові форми твердого шанкеру.
48. Ускладнення твердого шанкеру.
49. Клінічні особливості регіонарного лімфаденіту.
50. Вторинний період сифілісу. Тривалість. Особливості розеоли.
51. Загальна характеристика вторинного періоду сифілісу. Сифілітична розеола.
52. Папульозні сифіліди.
53. Пустульозні сифіліди.
54. Сифілітична лейкодерма й алопеція. Диференційний діагноз.
55. Причини виникнення третинного періоду сифілісу.
56. Горбиковий сифіліс. Диференційна діагностика.
57. Гумонозний сифіліс: різновиди, перебіг, ускладнення.
58. Класифікація природженого сифілісу.
59. Сифіліс плода. Перебіг. Розпізнавання.
60. Ранній природжений сифіліс.
61. Пізній природжений сифіліс.
62. Профілактика природженого сифілісу.
63. Серологічна діагностика сифілісу.
64. Принципи і методи лікування сифілісу. Препарати для лікування сифілісу.
65. Лікування сифілісу препаратами вісмуту. Ускладнення, профілактика.
66. Лікування сифілісу препаратами пеніциліну.
67. Етіологія гонореї. Біологія гонококів. Діагностика (методи провокації). Методи забарвлення.
68. Гострий гонорейний уретрит. Клініка, лікування.
69. Хронічний гонорейний уретрит. Клініка, лікування.
70. Ускладнення гонореї.
71. Лікування гонореї. Установлення вилікованості.
72. Негонорейні уретрити. Діагностика, лікування, профілактика.
73. Трихомонадний уретрит. Діагностика, лікування.
74. М'який шанкер (етіологія, клініка, лікування, профілактика).
75. Четверта венерична хвороба. Етіологія, клініка, лікування, профілактика.
76. Боротьба з алкоголізмом і наркоманією у профілактиці венеричних хвороб.
77. СНІД. Етіологія, клініка, діагностика, лікування, профілактика.
78. Суспільна й особиста профілактика венеричних захворювань.

79. Законодавство по боротьбі з венеричними захворюваннями і СНІДом.

10. Методичне забезпечення

1. Навчально – методичний комплекс дисципліни.
2. Методичні вказівки для виконання практичних, самостійних занять з дисципліни здобувачами очної форми навчання галузі знань 22 «Охорона здоров'я» спеціальності 223 «Медсестринство».

11. Рекомендована література

Основна

1. Зайченко М.М., Зайченко Я.О. Шкірні та венеричні хвороби: навч. посіб. до практ. занять. — К.: Здоров'я, 2005.
2. Медсестринство в дерматології і венерології: навч. посіб. / М.Б. Шегедин, М.М. Зайченко, Я.О. Зайченко. — К.: Медицина, 2008.
3. Новосад Л.С., Лабінський Р.С. та ін. Шкірні та венеричні хвороби. навч. посіб. — К.: Медицина, 2007.
4. Шегедин М.Б., Нужна Т.О. Дерматологія, венерологія та клінічна оцінка результатів лабораторних досліджень: підручник. — К.: Медицина, 2010. — 504 с.
5. Медицина, 1990. Коляденко В.Г., Федоренко А.Є. та ін. Медична деонтологія в дерматології і венерології. — К.: Здоров'я, 1989.
6. Кравченко В.Г. Шкірні та венеричні хвороби: Підручник. — К.: Здоров'я, 1995.
7. Савчак В.І., Галникіна С.О. Хвороби шкіри. Хвороби, що передаються статевим шляхом: Підручник. — Тернопіль: Учмедкнига, 2001

Додаткова

1. Я.Ф. Кутасевич, К.Є. Іщейкін, І.В. Зюбан, В.Ю. Мангушева. Ранній прихований сифіліс: у фокусі соціальні, епідеміологічні та медичні чинники . © SE «Institute of Dermatology and Venereology of NAMS of Ukraine», 2018. С44.
2. Г.М. Бондаренко, С.В. Унучко, І.М. Нікітенко, Т.В. Губенко, В.В. Кутова Сифіліс: сучасний стан проблеоблеми© SE «Institute of Dermatology and Venereology of NAMS of Ukraine», 2018. С8.
3. Bennardo L, Fasano G, Tamburi F, et al. Sequential Use of CO2 Laser Prior to Nd:YAG and Dye Laser in the Management of Non-Facial Warts: A Retrospective Study. 2022;58(115). <http://doi.org/10.3390/medicina58010115>.
4. Gheisari M, Iranmanesh B, Nobari NN, Amani M. Comparison of long-pulsed Nd: YAG laser with cryotherapy in treatment of acral warts. Lasers Med Sci. 2019;34(2):397-403. <http://doi.org/10.1007/s10103-018-2613-7>.

5. Goldberg DJ, Beckford AN, Mourin A. Verruca vulgaris: novel treatment with a 1064 nm Nd:YAG laser. *J Cosmet Laser. Ther.* 2015;17(2):116-119. <http://doi.org/10.3109/14764172.2015.1007068>.
6. Iranmanesh B, Khalili M, Zartab H, et al. Laser therapy in cutaneous and genital warts: A review article. *Dermatol Ther.* 2021;34(1):14671. <http://doi.org/10.1111/dth.14671>.
7. Liu JJ, Li HT, Ren YY, et al. Long-pulsed neodymium-doped yttrium-aluminum-garnet laser versus cryotherapy for the treatment of cutaneous warts: A randomized controlled trial. *J Am Acad Dermatol.* 2022;87(6):1328-1335. <http://doi.org/10.1016/j.jaad.2020.09.085>.
8. Mirza HN, Mirza FN, Khatri KA. Outcomes and adverse effects of ablative vs nonablative lasers for skin resurfacing: A systematic review of 1093 patients. *Dermatol Ther.* 2021;34(1):14432. <http://doi.org/10.1111/dth.14432>.
9. Nunes EM, Talpe-Nunes V, Sichero L. Epidemiology and biology of cutaneous human papillomavirus. *Clinics (Sao Paulo).* 2018;73(1):489. <http://doi.org/10.6061/clinics/2018/e489s>.
10. Shin YS, Cho EB, Park EJ. et al. A comparative study of pulsed dye laser versus long pulsed Nd:YAG laser treatment in recalcitrant viral warts. *J Dermatolog Treat.* 2017;28(5):411-416. <http://doi.org/10.1080/09546634.2016.1255303>.
11. Shrestha S, Karn D. Long Pulsed Nd:YAG Lasers in the Management of Cutaneous Warts. *Kathmandu Univ Med J. (KUMJ).* 2018;16(61):60-64.
12. Zorman A, Koron N. Wart removal without anesthesia using long-pulse 1064-nm Nd:YAG laser. *J Cosmet Dermatol.* 2021;20(2):506-512. <http://doi.org/10.1111/jocd.13593>.
13. Shapovalova OV. [Causative agents of candidiasis and trichomycosis]. https://microbiology.nuph.edu.ua/wp-content/uploads/2018/11/кандидо_трихомікози_2018.pdf. Ukrainian.